

Magnífic aspecte del camp de Tir «Les Vinyes Noves»

ren fer un bon paper dins els primers quinze classificats, entre la trentena de participants.

També en Francesc Socies i l'Andreu Pujol, varen participar al curset que organitza l'Escola Nacional de Caça, i com que foren ben aprofitats, se'ls donà llur diploma acreditatiu.

En tret al plat, sembla que va en augment l'afecció, ja que són bones colles que bastants dissabtes van a cremar pòlvora al camp de Les Vinyes Noves.

He deixat la Societat per l'últim, ja que tots ens hi acollim i, més o menys, tots hem treballat per ella, uns fent feina, d'altres criticant-la. Però els resultats han estat bons, no obstant que hi hagi diverses persones que, des de la seva fundació, han estat i encara són de Junta.

Pot ésser que algú es pregunti ¿per què tants anys de Junta? Jo li puc respondre ben concretament: si vols treballar tens les portes obertes, ja que han estat els de Junta els que plantaren les «tablilles»

al seu dia, que han anat a buscar conills i perdus quan ha fet falta, que han pujat i baixat a Barcelona tantes vegades com ha estat necessari, que han ajudat els guardes quan ha calgut, que s'han estat juntament amb l'escrivent fent el cobrament de les quotes, i moltes altres petites coses que, per ser petites no val la pena anomenar-les; però això sí, no s'han deixat de fer, i el resultat és la bona economia que disfrutem, ja que des de sempre, quan s'ha de fer quelcom es mira qui pot fer-ho i així no es malgasten diners. Es pot dir, a quatre vents, que tots aquells qui hem treballat solament n'hem tret la satisfacció de fer una tasca per a tots i en benefici del Poble.

Em recordo que vaig llegir una vegada «...Quan els gegants ballen hi ha un home que sua dintre» i amb això acabo, perquè aquells que vulguin suar per fer feina sempre tindran la porta oberta per entrar, però aquells que tan sols serveixen per criticar i no fer res..., que es